Дописі.

З САСКАТУНУ, САСК.

Дорога Редакціє!

Прошу помістити на сторінках нашої робітничої часописи сих моїх пару слів про роботу православних панків в Саскатуні.

Насамперед мушу сказати, що два роки тому назад, як я приїхав до Саскатуну то трудно було знайти робітничу часопись. Тоді був тут горою "Укр. Голос" і Кан. Рус". Але зате тепер вже богато робітників читають "Укр. Роб. Вісти". Тутешна патріотична сметанка (а її тут до біса ще й один лишній) чуть не здурів, бачучи, що тутешні робітники починають від них відриватись, і проклинає та лякає пеклом тих, хто читає "Укр. Роб. Вісти". В нас проклинати пеклом тепер в моді, бо тут є новоявлене православіє, духовні семинарі, в котрих переробляють учителів на попів.

Пару років тому назад тут побудували Народний Дім. З початку ширший загал інтересував ся ним і часто грали представленя, як також декотрі з нинішніх кандидатів на попів давали відчити, але тепер все пішло вверх дном. Нині ті, що перше зі сцени доказували людям, що чоловік походить з малпи, нині кажуть, що бог зліпив чоловіка з глини. Коли їм одного разу звернено увагу на се їх крутарство, то вони почали всіх присутних в галі називати малпами.

Недавно тут відбулись вибори нового заряду до Народного Дому, то голова побачивши, що присутні настроєні не в його користь, загрозив а рештом. Вийшла сварка і вибори мусіли відбутись аж на другий день. Після вибору заряду, на приказ предсідателя почали одні співати "Ще не вмерла Україна", а другі почали кричати: — Так, так, вона не вмерла, її запродали такі самі пани як і ви. — Після сего чуть не прийшло до бійки, але патріоти зобачили, що сила не на їх стороні — сіли тихо.

Тепер тут збирають ся будувати другу "просвітну інституцію" і вже жебрають на неї. В сій вже має служитись римському богови. Недавно ізза сих богів, тобто ізза православного і католицького один панок другому розбив фляшкою голову і сю справу здаєть ся буде рішати в "корті" канадійський бог.

В. Ф.

З КОРНДЕЙЛ, АЛТА.

Шановна Редакціє!

З тої причини, що минувшого року наша робітнича часопись не виходила через пару місяців, я бажаючи знати дещо про світ, передплатив "Український Голос". Отримавши сю патріотично-побожну часопись, я побачив, що се за газета і до чого вона стремить. Я побачив яку деморалізаційну роботу вона робить, проповідуючи патріотичний шовінізм і прикриваючись ріжними національними справами, вона тягне з фармерів і робітників останній цент.

Писав раньше "Укр. Гол." ріжно на Поляків, називаючи їх "Ляхо-Татарами", і казав всім протестувати проти польського знущаня над українським народом, казав слати протести проти прилученя Галичини до Польщі, а головно давати гроші на сю ціль. А чого тепер мовчить "Укр. Гол.?" Знаємо, чого мовчить. Бачите, "народний герой" злучив ся з "Ляхо-Татарами" і "Укр. Гол." занімів. Бо як же тепер хвалити те, що перше ганьбив. Як же ганьбити Поляків, коли в Польщі сидить "народний герой". Прикро злизувати те, на що перше плював. Не виходить і плювати на те, що перше хвалив. Отож "Укр. Гол." вхопив ся за "Укр. Роб. Вісти" та Йосафата.

Коли побачив, що українські фармері і робітники почали трохи яснійше дивити ся на світ, то "Укр. Гол." перелякав ся і хватив ся за православіє, щоби таким робом затримати поступ межи українськими фармерами і робітниками. Але се вже його остання дошка, бо фармері і робітники досить прозріли для того, щоби дати завести себе до православної шопки. Вони не повірять сим темнителям з "Укр. Гол.", так як і я їм не вірю хоч читав їх часопись близько рік, бо кромі брехні і крутарства нічого там більше не бачив. На закінчене взиваю товаришів робітників і фармерів, ширити свою робітничу часопись і не вірити ріжним патріотам від "Укр. Гол." і других патріотичних шмат.

Разом із сим листом залучаю $2 на передплату, а $1 кари за те, що спізнив ся і прошу присилати мені "Укр. Роб. Вісти" регулярно.

Й. Рида.

З ГАРДЕНТОН, МАН.

Хвальна Редакціє! Прошу помістити моїх пару слів в нашій дорогій часописі.

Тутешня околиця Гардентон заселена самими українськими фармерами за виключенем трох чи чотирох Анґлійців. Серед сих фармерів нема ніякого руху, ні просвіти; вони живуть старокраєвими звичаями і ріжними забобонами. Недавно молодші взяли ся і побудували "Народний Дім" і тепер вже "просвіти" є тілько, хоть відкидай. Музики грають по цілих почах а молодіж витинає коломийки з вечера аж до рана.

А в день старші сходять сюда сваритись. Се все називають "народною роботою". Кільканайцять фармерів більше "поступових" побудували собі церкву і тепер радіють, що є кому випорожнювати їх кишені і є де покутувати гріхи.

Схаменіть ся фармері! Киньте вже раз тих патлатих в реверендах, та залишіть вже ту коломийку, бо теперішний час не до танцьованя! Візміть ся за книжку, за газету, за просвіту. Читайте "Українські Робітничі Вісти", котра то часопись стоїть в обороні фармерів і робітників. Я сам попередно читав "Канадійського Фармера", але що ся "часопись" є протиробітничою і заліплена самими оголошенями, то я сим заявляю через "Укр. Роб. Вісти", аби редакція "Канадійського Фармера" заперестала мені висилку своєї "газети", бо не буду за неї платити тому, що ніяких шовіністичних шмат більше читати не буду, бо вони не варт того аби ними клопотати собі голову.

Онуфрій Тирон.

ПЕРЕСТОРОГА УКР. РОБІТНИКАМ В ГЕМИЛТОНІ, ОНТ.

Тут недавно петлюрівські "патріоти" (з попами гр-кат. і бапт.) вибрали з поміж себе комітет українського Червоного Хреста, який має виманювати від укр. робітників тяжко запрацьовані послідні центи. Самозванчі панки вже почали свою роботу — вештають ся поміж робітниками, збирають гроші та дурять, що гроші збирають сиротам і потерпівшим від війни в старім краю.

Товариші робітники і ви, товаришки робітниці! Немало ви вже жертвували своїх тяжко запрацьованих центів "народним діячам". І де-ж они? Чи дістали нужденні сироти від них хоч цента? Ні! Вони не бачили тої помочі, на котру ви жертвували! Збанкротовані патріоти зужили ту поміч для себе. А що тепер не стає вже тої керавиці, то вони знова виманюють у робітників їх кроваві центи під иншими кличами. Ви повинні запитати всіх тих Петлюро-визволителів, де є ті гроші, що вони збирали на визволене України? Де є той "півмілїоновий фонд", що збирали попи-дяки від "Канадійського Українця"? Чому вони, ті доляро-манителі не здадуть подрібного справозданя з гроший, котрі збирали на делеґацію до Парижа? Так, ви давали свої послідні центи, а вони, ті запроданці України, за вашу працю гуляли та гойнували в Парижі, а про Україну, якої треба широким масам укр. працюючого люду, вони й думати не хотіли.

А тепер, коли ви їх питаєте, що вони зробили з вашими грішми, то вони вам не відповідають, а лише зацитькують і кажуть, що гроші пішли на "визвольні цілі" (на поставлене опять на Україні дідичів та банкирів). Та не здійснили ся їхні "визвольні" мрії та їхні забаганки на міністерські фотелї, бо Україна стала вже вільною від усіх паразитів. Її визволив самий пролетаріят.

А тут долярові патріоти в своїх чорносотенних шматах все ще співають кондаки на адресу народно-гетьмансько-петлюрівської України. Збирали фонди й збирають на підтримане галапасів-запроданців, котрих то укр. робітники і селяни прогнали з України. Вони, щоби удержати при житю своїх побратимів, розсипаних по Варшавах, Віднях, Парижах і ще біс зна де, — а снували Комітет, котрого цілию є виключно збирати в українських робітників за морем гроші на утримане своїх збанкротованих "героїв" і "підгероїв" поза границями України, бо-ж до України тим людцям приступу вже немає.

Тож, товариші робітники і робітниці, ані цента усім сим Комітетам, Червоним Хрестам та ще яким там очайдушникам! Не даймо більше нашої керавиці нашим ворогам! Проч з "патріотами"-запроданцями!

І. Л.

ХТО ДЕМОРАЛІЗУЄ НАРОД?

Форт Вілїям, Онт.

Від довшого часу до всіх передплатників "Канадийського Фармера" приходять майже кождого тижня листи від фірм, котрі торгують горівкою і другими горячими напитками. Листи сї висилані з Вінніпеґу, а адреси фірм, подані на ковертї, одні з Едмонтону, Алта., другі з Йорктону, Саск.

Отже тут ясно, що згадані листи висилають впрост від себе видавці "Кан. Фармера". Щоби бути більше певним що до жерела сих листів, то: перше друк той самий, що в час. "Кан. Фармер" і друге, на ковертї є уміщена наліпка адресата та сама що і на часописи до предплатників, та ще і з датою, до котрого часу часапись заплачена.

Сї панове ради марного доляра продали честь свою і своїх читачів фірмам, котрі ширять пиянство між українським народом. І не мають они на стільки чести, щоби бодай не висилати сих листів до поступових товариств.

Тепер подумайте читачі "Кан. Фармера", яку то просвіту ширять між нами видавці сеї ґазети. Вони пхають нашого брата в пропасть пиянства, деморалізують його. Не оден з читачів згаданої ґазети падає жертвою здирства, бо піславши замовлене на горівку, при відбираню тогож стягне на себе поліцію, котра зараз таки за ногами стежить, а зловивши, тягне перед суд тай карає за се від 200 до 500 долярів.

І хтож тут виноватий, що скривдили того бідняґу? Ніхто инший, тільки ті просвітителї, котрі післали або помогли післати йому лист! Пересічний чоловік не знає законів "прогібіції", не знає, що фірмам вільно продавати горівку, вільно спровадити від фірми, але вільно і заплатити кару за її посїдане.

Ціль ясна сих панів від "Кан. Фармера", як також і других подібних "сестриць" продажних шмат. Вони знають, що темні, розпіячені люди будуть вічно тим знарядом в їхніх руках, на котрих можна опертись з своєю підлою роботою. Їм можна і кілє тесати на голові, а вони будуть мовчати. Їх можна ще застрашити пеклом, чортом, можна ще дурити православним богом, раєм за хмарами. Они знають, що як би дати нагоду темному братови просвітитись і стати на рівні з свідомими робітниками, котрі гуртують ся кодо "Укр. Роб. Вістий" і Укр. Роб. Дому в Вінніпеґу, тоді пропали би і вони з нею.

Ми, укр. робітники мусимо раз постановити, що будемо обминати сих дурисвітів з їхніми шматами! Ми хочемо за свої гроші науки, а не деморалізації Ми хочемо вивести усіх наших братів-робітників з темноти, рабства неволї; хочемо здерти з їх очий полуду, котру затягли попи ріжних сект і прочі затемнителї, щоби вони разом з нами і усіми свідомими робітниками цілого світа ішли на зустріч золотому сонцю свободи, любови і братерства.

І. Погорілець.

ПАНКАМ НА РОЗУМ.

Кенора, Саск.

В ч. 13, "Українського Голосу" була поміщена "статя" чи краще пашквіль на "Українські Робітничі Вісти", доказуючи, що "Українські Роб. Вісти" не є українською часописею. Ми робітники знаєм які то часописи вважає автор сего пашквілю В. Я. Б. українськими. Він вважає українськими часописями лише ті, котрі стоять за згоду Петлюри з Польщею. Він вважає за українську лише ту часопись, котра стоїть за таку Україну де би були гетьмани, козаччина, отамани та диктатори, котрі то панували би над українським робітником і селянином а він В. Я. Б. лизав би патинки у старших від себе а сам мав би нагоду теж глумитись над українським робітником та селянином. Тепер же сї панки такі як В. Я. Б. старають ся всїма силами задурувати голову українському робітникови і підшиватись під український патріотизм і виманюють в робітника та в фармера гроші для Панейків до Парижа, щоби завчасу прислужитись та помогти збудувати Петлюрі з Пілсудським "незалежну" Україну.

Перше все скликали скрізь по цілій Канаді та Америці віча, збирали гроші, слали протести, аж поки Галичина не опинилась в руках Польщі. "Спасши" Галичину, тепер кинулись "спасати" Наддніпрянщину і дещо вже вспіли, бо "спасли" вже Подільську та Волинську губернії. Тепер організують вже спільний фронт з Поляками, щоби при їх помочи "спасти" решту України, щоби вирвати владу з рук робітників і селян, де вони не зможуть панувати, а щоби віддати в руки Пілсудського, а той вже кине при нагоді їм кістку від свого корита.

Але шкода панове заходу. Робітники зрозуміли ваші стремлїня, і як би ви не брехали на "Українські Робітничі Вісти", то вам се не поможе. Ми робітники самі добре знаємо, якою "Українські Робітничі Вісти" є часописею. Насамперед вони є часописею робітничою, і вас те найгірше болить.

Н. Н-юк.

З ВЕСТ ФОРТ, ОНТ.

В дописі п. н.: "Собаці можна і на Бога брехати" в "Укр. Гол." ч. 7. з Вест Форту, накидаєть ся на мене один тутешній 'діяч' за те, що ніби я кав би допуститись "великої брехні" з Сіменовичого віча в Вест Фортї. Він закидає менї також, що ніби я хотів покпити з присутних називаючи їх дітьми, котрі окружили "дідуся" на присьбі, та слухали його казки. Я ніколи не думав кпити з присутних і дописуватель пишучи про се — бреше, а що др. Сіменович своїм комізмом грав ролю старокраєвого дідуся, то всім не моя вина; хіба-ж личить вченому старому чоловікови виманювати в людий гроші в такий спосіб, як "давайте бо завтра буде кінець світа, то нащо вам гроші". (Було се перед 17. грудня). Та якже не кпити з таких людий, котрі сами кплять зі свого народу.

Згадаю ще тут і про збиране фондів.

Чи укр. робітники в Форт Вілїям, котрі складали гроші на "Червоний Хрест" почують справоздане про ті гроші, де вони обертають ся? На се не відповість навіть сам "діяч", бо до гроший його не допустять старші, котрі ліпше знають, що з ними робити.

М. Ш.

ЧОРНОСОТЕННА РОБОТА.

Веленд, Онт.

Час від часу орґан новоявленої греко-православної шопки кричать та горлає на "Укр. Роб Вісти", як та курка, що знесе яйце. Кричить, доказує, що "Укр. Роб. Вісти" не є українською часописею і т. п. А якою є "Укр. Голос"? Чорносотенною. Тільки подивитись на його писанину, то по ній видно, що коло "Укр. Гол." гуртуєть ся черідка чорносотенців. Бо як же назвати тих людий, що орґанізують церкви та ще й православні при помочи російських архієреїв. Попри церкву роблять ще і инші чорносотенні "бизнеси" прикриваючись ріжними назвами.

Розпадаєть ся "Укр. Гол" за самостійною Україною, а як прийшли Німці то "Укр. Гол" казав, що так мабуть треба, коли їх закликала "Центральна Рада". Опісля, як селяни прогнали Німців, а Петлюра запросив Французів, то "Укр. Гол" і Французів попирав. Коли не стало Французів а Петлюра пішов до Поляків, то "Укр. Гол" замовк. Замовк тому, що не знає, що казати. Як то він перше старав ся показати всім Українцям, що Поляки то наші найгірші вороги, а тепер Петлюра з ними робить угоди і будує спільний фронт. Отакі то ті "герої". Воював в Злучених Державах своїм геройством Січинський а тепер піп Підгорецький та Понятишин звоювали його, відобрали від него його "джаб". Тепер другий "герой" пішов до Поляків, третий до Денікіна; а всїх то тих героїв так вихваляв еще недавно "Укр. Гол.", що перехвалив аж на другий бік і тепер не знає що робити то чіпляєть ся до "Українських Робітничих Вістий", доказуючи що "Укр. Роб Вісти" не є українською часописею. Брешете, ви панове від "Укр. Голосу", брешете!

"Українські Робітничі Вісти" є одинокою робітничою часописею в Канаді, бо видаєть ся за робітничі гроші і служить робітничим інтересам, а не якимсь там вами видуманим героям. Тому обовязком кождого робітника читати і ширити "Українські Робітничі Вісти", щоби ся наша часопись і на дальше могла розкривати ріжні "зделки" старокрайових "героїв", які торгують там Галичиною, торгують цілим українським народом і яких так попирає "Український Голос".

Капітан.

ПОВІДОМЛЕНЄ З ТОРОНТО.

Отсим повідомляємо всї робітничі товариства Канади про те, як поступили наші товариші в Торонто відносно своєї робітничої орґанізації. В Торонто було чотири товариства як "Вільна Україна" в Вест Торонто, "Театральна Дружина", Т-во ім. Т. Шевченка і "Зоря" в місті. За ініціятивою товариства "Вільна Україна", щоби всї товариства злучити в одно товариство і одну назву — Укр. Робітниче Товариство "Злука". Коли на спільних зборах предсїдатель дав під голосоване за злукою, то за винятком кількох членів Тов. ім. Т. Шевченка, що лишили ся на дальше в своїм товаристві, всї другі товариства і їхні члени витали "Злуку" оплесками, можна було бачити, що се свідомі робітники своїх інтересів і знають, що тілько в злуці та спільній роботї їхня побіда. Товариство "Злука" припоручило Вик. Комітетови, щоби той дав до відома всїм робітничим товариствам цілої Канади, що в нашім товаристві нема місця ріжним аґентам та ворогам робітничої кляси, котрі то вели перед в висше згаданих товариствах. Ми робітники міста Торонта взиваємо всїх робітників цілої Канади, щоби взяли приклад від нас, єднались разом та проганяли з своїх рядів шкідників робітничої кляси. Зверніть увагу на робітничий рух в Европі, там наші товариші робітники і селяни орґанізують ся і все тіснійше споюють свої робітничі та селянські ряди. А коли лишають ся які позаду, то се завдяки петлюрівським саботажникам та їхній жовтій пресї на Україні.

Товариство "Злука" взиває всїх робітників орґанізувати ся без ріжниці на народність, щоби тим дістати більшу можливість освідомити себе та приучуватись до спільного житя, до братерства та любови.

Цїлию нашого товариства є просвітна робота на скілько обставини на се позволять, а також ставати в обороні скривджених капіталом робітників. Правда, деякі петлюрівські попихачі говорять, що таку роботу неможливо провадити, але робітники нехай не звертають на них уваги, бо се ті людці, що не хочуть нічого робити а тільки хочуть з робітників легко без праці жити, — се долярові патріоти. Такі товариства як товариство "Злука" повинні орґанізавити ся в кождій місцевости та вести клясово-освідомляючу роботу між укр. робітництвом, щоби відтак коли повернемо на робітничо-селянську Україну, не стидатись, що ми мали спромогу а не хотіли себе освідомити. Наше товариство "Злука" числить поки що 2 відділи, з поміж котрих зістав вибраний Виконавчий Комітет, котрий має виповняти ту роботу, яку припоручить йому членство відділів.

Товариство "Злука" признає своїми часописями "Укр. Робітничі Вісти" і "Укр. Щоденні Вісти" тому, що ті часописї остають відданими робітничим інтересам. Тому товариство "Злука" на кождий поклик "Укр. Робітничих Вістий" буде старати ся йти разом і помагати своїй часописи о скілько зможе. Всякі справи Вик. Ком. як і секр. мають подавати до "Укр. Роб. Вістий".

В. К. У. Р. Т. "Злука".

ВЕСТФОРТСЬКОМУ "СУДІ".

Нінігон, Онт.

В числї 7. "Українського Голосу" в дописї під наг. "Він не винен", жалуєть ся вестфорський судія Брилинський на пікатну лектуру тов. Ш. Дуже не до вподоби вона йому прийшла ся і от він рішив добре вилаятись, користаючись з таких газет, що приймають лайки. Дуже то "наші" патріоти не люблять, єсли їм сказати правду в очи, отож зараз і лаятись. Дальше виступає сей добродій в ролї судії і береть ся судити не милих йому людий. Помилились добродію адресом. То вас треба судити за ваші зделки, та за ваші істеричні викрики в ролї: "Нехай мене не чіпає, бо полеть ся большевицька кровця".

Памятаєте, як ви колись "будували" Україну без попа, хлопа і пана? А тепер якої України ви хочете? Ви тепер кажете, що український селянин і робітник не доріс до України без хлопа і пана, і помагаєте "будувати" Україну петлюрівську з польським паном. Колись ви сами випікали очи таким "політикам", як Гоменюк а тепер кажете, що "Червоний Хрест" не може бути без попа, ну і тягнете разом з попами. Ви накидаєтесь на робітників, що не йдуть з вами по одній дорозї, що зістались вірні своїм робітничим інтересам, не дивлячись навіть на те, що головні провідники полишили його в саму найкритичнійшу хвилю. Але "провідники" вже починають вертати назад, та признають ся прилюдно до своїх "вольних і невольних" помилок, лише такі "герої" як ви бундючитесь.

М. Підскальний.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Келґари, Алта.

Подаю до відома читачам "Укр. Робітничих Вістий", що ми втратили тут одного нашого товариша і читача А. Басюда, родом з Нїври, повіт Борщів. Покійний помер 29 марта після лікарської операції. Числив 31 рік житя.

Спи Товаришу, ми за Тебе не забудемо і продовжати будемо дальше роботу та ширити ті ідеї, якими Ти жив. Земля Тобі пером.

К. Дзвідзінський.

Моя просьба.

Фом-Лейк, Саск.

Прошу видавців "Канадийського Фармера", щоби не давали мого імени і адреси коршмарям, що торгують горівкою, бо я перестав вже бути їхнім костумером. Рівнож прошу не посилати мені більше вашої часописї, котра була передплачена на P.O. Mozart, Sask. Ви заявляєте, що не дістаєте паперу на кредит, тому отже прошу не посилати мені "Кан. Фармера" на кредит, бо я не буду за него платити.

Ф. Куцик.

І ЗОЛОТО РОЗМИНЕТЬ СЯ...

На Вкраїні й Галичині
Народ завжди бідував,
Бо там панок і підпанок
Своє право всюди мав.
Над народом знущали ся,
Бо хотїли панувать,
Їсти, пити, красно жити,
Ніколи не працювать.
Але народ пробудив ся
З предовгого свого сну,
Й гонить драбів з України
Немов пастух скотину.
Досить драбам панувати
І з народа кровцю пить,
Нехай ідуть у Варшаву —
А там будуть красно жить...
Там їм ще не працювати,
Тільки роскошів вживать,
Манити хлопців до війська
І большевизм розбивать.
Бо большевизм — то хороба
Для них бідних сиротят,
Бо мусїли з України
У Польщу ся розлїтать.
Але і там їм не бути,
Недовго їм панувать,
Бо золото розійдеть ся
Й треба буде бідувать.

В. Грабчак.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ
"МОЛОТ"
САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ
Передплата — $2.00 нарік, 10 цнт. поодиноке число.
"MOLOT"
414 E. 9th STR. — — — — NEW YORK, N. Y.

Dr. C. J. BERMACK
ФІЗИК — ХІРУРГ — СПЕЦІЯЛІСТ
Оператор від заразливих хоріб мущин і женщин.
Резиденція: 292 СТЕЛА ЕВНЮ, —— Телефон Рез.: Ст. Дж. 1250
Офіс: 374 СЕЛКИРК ЕВНЮ, —— Телефон офісу: Ст. Дж. 3578
Через довший час практикував в клініці в Ню Йорку, в Вінніпеґу в Дженерал Госпітал і через один рік в Венкувер.
УРЯДОВІ ГОДИНИ: — від 2 — 4 по пол.; від 7 — 8.30 вечер.

НОВА УКРАЇНСЬКА РЕСТАВРАЦІЯ
під ч. 624 Мейн Стр. (на розї Логан і Мейн ул.) під назвою:
ROYAL LUNCH COUNTER.
Властителем і управителем сеї реставрації є І. КУЧЕР, бувший шеф реставрації Robinson і Boston Lunch.
Хто заходив попередно до "Бостон Лонч" той признає, що діставав найліпші страви.
Заходіть до нашої реставрації, де за малі гроші дістанете богато смачних страв і добру обслугу.

НАЙБІЛЬША
УКР. КРАВЕЦЬКА
РОБІТНЯ
В ЕДМОНТОНІ
ГАРНИЙ НОВИЙ МАТЕРІЯЛ, ДОБРІ СУКНА, НАЙНОВІЙША МОДА.
ЦІНИ У НАС УМІРКОВАНІ, З ПЕВНОСТІЮ ЗАДОВОЛЯТЬ ВАС.
ПРИНИМАЄМО ЗАМОВЛЕНЯ З ПРОВІНЦІЇ.
Робота виконуєсь на умовлений час.
За чесну, вдоволяючу обслугу ручить властитель.
С. ГОЛОВАЧ.
Просить ся зайти або писати на адресу:
The Economy Tailors
9697 JASPER AVE
EAST EDMONTON
Next to Dreamland Theatre

НОВІ КНИЖКИ!

Олюнка, два томи	.80
Маруся і иньші оповіданя	.40
Історія Боротьби Віри з Наукою	$1.50
Камінна Душа	1.50
З Ласки Родини, в оправі	1.75
Що кождому фармерови потрібно знати	.75
Українсько-Анґлійський Кухар	1.00
Домашний Лікар	.50
Про Івана Гуса	.10
Фільософія Соціял Демократії	1.50
Еволюція в образках	1.25
Кровавий Шлях	.40
Каменярі	1.00
Не піддавай ся біді	.25
Батьківщина	.25
Тайна розмова	.50
Житє Ісуса Христа	.75
З фільософії і політики	.65
Новітна суспільність і церква	.25
Про жіночу неволю	.30
Борці за правду	.50
На стрічу сонцю золотому	.50

Катальоґ висилаємо даром.
UKRAINIAN BOOK STORE
10234 96th St. — — — Edmonton, Alta.

ЗА ДОБРИМИ КОЛЕСАМИ
ЗАХОДІТЬ ДО
В. Н. КОЛІСНИКА.
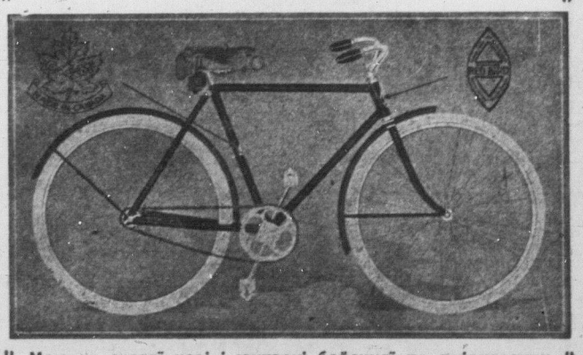
Маю на складі нові і уживані байсиклї по умірковaних цінах.
НАПРАВЛЯЄ СЯ ВСЯКОГО РОДА БАЙСИКЛІ.
Заходіть або пишіть на слідуючу адресу:
BICYCLE & SUPPLY CO.
880 MAIN ST. — — — — WINNIPEG, MAN.

ТОВАРИШІ! ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКР. РОБІТНИЧІ ВІСТИ".